

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Łączewski

w obecności:

Protokolant: Magdalena Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. kwotę (...) (szesnaście tysięcy pięćset pięćdziesiąt jeden) złotych 23 (dwadzieścia trzy) grosze wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

1. (...) (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć) złotych 22 (dwadzieścia dwa) grosze od dnia 12 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;
2. 793 (siedemset dziewięćdziesiąt trzy) złote 15 (piętnaście) groszy od dnia 24 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;
3. (...) (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć) złotych 22 (dwadzieścia dwa) grosze od dnia 14 września 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;
4. (...) (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć) złotych 22 (dwadzieścia dwa) grosze od dnia 28 września 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;
5. (...) (trzy tysiące czterysta dwadzieścia dziewięć) złotych 22 (dwadzieścia dwa) grosze od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;
6. 2041 (dwa tysiące czterdzieści jeden) złotych 20 (dwadzieścia) groszy od dnia 30 października 2015 roku do dnia zapłaty zastrzegając, że od dnia 1 stycznia 2016 roku należne są ustawowe odsetki za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. kwotę (...) (trzy tysiące dwieście czterdzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zwraca powodowi (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie kwotę 207 (dwieście siedem) złotych tytułem różnicy pomiędzy opłatą pobraną a opłatą należną.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 listopada 2015 roku powód (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) ((...)) z siedzibą w W. kwoty 16551 złotych 23 grosze wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

1. 3429 złotych 22 grosze od dnia 10 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
2. 793 złote 15 groszy od dnia 21 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
3. 3429 złotych 22 grosze od dnia 9 września 2015 roku do dnia zapłaty;
4. 3429 złotych 22 grosze od dnia 24 września 2015 roku do dnia zapłaty;
5. 3429 złotych 22 grosze od dnia 14 października 2015 roku do dnia zapłaty;
6. 2041 złotych 20 groszy od dnia 27 października 2015 roku do dnia zapłaty.

Ponadto, powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (pozew, k. 2 – 4)

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że powodowa spółka w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarła w dniu 3 października 2014 roku z (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) umowę numer (...) na czas określony do dnia 3 października 2015 roku. W ramach umowy strony postanowiły, że w ramach umowy każdy pojedynczy pakiet będzie stanowił odrębne zadanie i powodowa spółka będzie dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie w oparciu o bieżące zamówienia. (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. za dostarczony towar miała wystawiać faktury według cen jednostkowych określonych w załączniku do umowy, a zapłata miała być dokonywana każdorazowo na ich podstawie w terminie 90 dni od daty otrzymania faktury przez pozwanego i jej zaakceptowania. Towar dostarczony pozwanemu był zgodny z opisem, został wydany, nigdy nie zgłoszono zastrzeżeń do jego jakości (lub ilości), natomiast należność za niego nie została uiszczona. (pozew, k. 2 – 4)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) ((...)) z siedzibą w W. zgłosił zarzut niewłaściwości sądu domagając się przekazania sprawy do Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie. Nadto, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w części dochodzonych odsetek ustawowych, oznaczenie sposobu wykonywania zobowiązania poprzez zapłatę żądanej kwoty w dwóch ratach, płatnych miesięcznie, począwszy od dnia następującego po miesiącu, w którym wydany zostanie wyrok i odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu na zasadzie art. 102 k.p.c. Pozwany domagał się również zwolnienia w całości od obowiązku ponoszenia kosztów i opłat sądowych w niniejszym postępowaniu. (odpowiedź na pozew, k. 42 – 46)

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podnosiła, że powód błędnie przyjął, iż termin płatności należności wynosi 90 dni od wystawienia faktury, gdy tymczasem termin ten powinien być liczony daty otrzymania faktury przez zamawiającego i jej zaakceptowania. Wskazując na powyższe powód stwierdzał, że odsetki powinny być naliczane od faktur:

1. nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł od dnia 12 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
2. nr 15- (...) na kwotę 793,15 zł od dnia 24 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
3. nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł od dnia 14 września 2015 roku do dnia zapłaty;
4. nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł od dnia 28 września 2015 roku do dnia zapłaty;

5. nr 15- (...) na kwotę 2041,20 zł od dnia 30 października 2015 roku do dnia zapłaty.

Równocześnie pozwany stwierdzał, że w związku z dramatyczną sytuacją finansową szpitala wnosi o oznaczenie sposobu wykonywania zobowiązania poprzez rozłożenie go na raty oraz odstąpienie od obciążania kosztami procesu. (odpowiedź na pozew, k. 42 – 46)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy Lublin –Wschód w Lublinie stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie. (postanowienie, k. 66 – 67)

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie oddalił wniosek pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) ((...)) z siedzibą w W. o zwolnienie od kosztów sądowych. (postanowienie, k. 80 81)

Pismem procesowym z dnia 4 sierpnia 2016 roku pełnomocnik powoda zmodyfikował powództwo wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 16551 złotych 23 grosze wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty:

1. 3429 złotych 22 grosze od dnia 12 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
2. 793 złote 15 groszy od dnia 24 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty;
3. 3429 złotych 22 grosze od dnia 14 września 2015 roku do dnia zapłaty;
4. 3429 złotych 22 grosze od dnia 28 września 2015 roku do dnia zapłaty;
5. 3429 złotych 22 grosze od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty;
6. 2041 złotych 20 groszy od dnia 30 października 2015 roku do dnia zapłaty.

Nadto, pełnomocnik powoda złożył domagał się oddalenia wniosku o oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez zapłatę żądanej kwoty w dwóch ratach, płatnych miesięcznie, począwszy od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostanie wydany wyrok w niniejszej sprawie oraz odstąpienie w całości od obowiązku ponoszenia kosztów i opłat sądowych w niniejszym postępowaniu. (pismo procesowe, k. 86 – 87)

Pismem procesowym z dnia 9 stycznia 2016 roku nadanym fax-em pełnomocnik powoda cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz dowodu z przesłuchania stron. (pismo procesowe, k. 102, 105)

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. (wykonawca) w dniu 3 października 2014 roku zawarła z (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) ((...)) z siedzibą w W. (zamawiającym) umowę na zakup i dostawę drobnego sprzętu medycznego na okres 12 miesięcy od daty zawarcia umowy (dowód: §1 umowy nr (...), k. 14 – 18).

Strony umowy postanowiły, że każdy pojedynczy pakiet będzie stanowił odrębne zadanie i powodowa spółka będzie dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie w oparciu o bieżące zamówienia (dowód: §2 pkt 3 umowy nr (...), k. 14 – 18).

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. miała dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie w oparciu o bieżące zamówienia opieczętowne pieczęcią (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) ((...)) z siedzibą w W. i podpisane przez uprawnione osoby (dowód: §3 pkt 1 umowy nr (...), k. 14 – 18).

Za dostarczony towar (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. miała wystawiać faktury według cen jednostkowych określonych w załączniku do umowy, a zapłata miała być dokonywana każdorazowo na ich podstawie w terminie 90 dni od daty otrzymania faktury przez pozwanego i jej zaakceptowania (dowód: §8 pkt 1 umowy nr (...), k. 14 – 18).

W dniu 8 maja 2015 roku (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) wystawił zamówienie nr 10 na smoczek jednorazowy pomarańczowy (...) w ilości 1080 sztuk, smoczek jednorazowy czerwony (...) w ilości 1080 sztuk i butelkę jednorazową 130 ml z podziałką co 10 ml z nakrętką niebieską w komplecie (...) w ilości 480 sztuk (dowód: zamówienie nr 10, k. 19).

W dniu 11 maja 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 3429,22 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 13 maja 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 11 sierpnia 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 24).

W dniu 22 maja 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 793,15 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 25 maja 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 23 sierpnia 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 25).

W dniu 10 czerwca 2015 roku (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) wystawił zamówienie nr 11 na smoczek jednorazowy pomarańczowy (...) w ilości 1080 sztuk i smoczek jednorazowy czerwony (...) w ilości 1080 sztuk (dowód: zamówienie nr 11, k. 20).

W dniu 10 czerwca 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 3429,22 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 15 czerwca 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 13 września 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 26).

W dniu 23 czerwca 2015 roku (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) wystawił zamówienie nr 12 na smoczek jednorazowy pomarańczowy (...) w ilości 1080 sztuk i smoczek jednorazowy czerwony (...) w ilości 1080 sztuk (dowód: zamówienie nr 12, k. 21).

W dniu 25 czerwca 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 3429,22 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 29 czerwca 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 27 września 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 27).

W dniu 15 lipca 2015 roku (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) wystawił zamówienie nr 13 na smoczek jednorazowy pomarańczowy (...) w ilości 1080 sztuk i smoczek jednorazowy czerwony (...) w ilości 1080 sztuk (dowód: zamówienie nr 13, k. 22).

W dniu 15 lipca 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 3429,22 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 16 lipca 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 14 października 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 28).

W dniu 26 lipca 2015 roku (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) wystawił zamówienie nr 14 na smoczek jednorazowy pomarańczowy (...) w ilości 1080 sztuk i smoczek jednorazowy czerwony (...) w ilości 1080 sztuk (dowód: zamówienie nr 14, k. 23).

W dniu 29 lipca 2015 roku (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 2041,20 zł, która została doręczona (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w dniu 31 lipca 2015 roku i w tym samym dniu została zaakceptowana, co oznacza, iż termin płatności upływał z dniem 29 października 2015 roku (dowód: faktura nr (...), k. 29).

Towar dostarczony pozwanemu był zgodny z opisem, został wydany, nigdy nie zgłoszono zastrzeżeń do jego jakości (lub ilości), natomiast należność za niego nie została uiszczona (bezsporne).

Pomimo wykonania umowy przez (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L., (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) nie zapłacił żadnej z należności objętych wystawionymi fakturami (bezsporne).

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wezwała (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) do zapłaty należnej mu kwoty wynikającej z wystawionych faktur w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania, jakkolwiek należność ta nie została uregulowana (bezsporne; wezwanie do zapłaty, k. 31; dowód doręczenia, k. 32).

Stan faktyczny został ustalony na podstawie wskazanych wyżej dowodów.

Dokumenty stanowiące podstawę dla ustalenia stanu faktycznego i znajdujące się w aktach niniejszej sprawy lub w aktach szkody zostały sporządzone przez kompetentne osoby w ramach wykonywanych przez nie czynności, a strony w toku przewodu sądowego nie kwestionowały ich prawdziwości; również sąd dokonując ich kontroli od strony formalnej i zawartości merytorycznej nie dopatrzył się uchybień ani śladów wskazujących na ich fałszowanie przez podrabianie lub przerabianie.

Za wiarygodne uznano również kserokopie dokumentów, które zostały przedstawione przez strony, a ich prawdziwość nie była przez nie kwestionowana.

Kserokopia – jako odwzorowanie oryginału – może być uznana za odpis, jednakże pod warunkiem, poświadczenia jego zgodności z oryginałem (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2009 roku, w sprawie II CSK 71/09, opublikowany w bazie orzeczeń Lex nr 584201). Sąd Najwyższy, warunkując moc dowodową kserokopii od uprzedniego poświadczenia zgodności kserokopii z oryginałem, przyczynia się do stworzenia linii orzeczniczej w tym zakresie. Analogiczne stanowisko Sąd Najwyższy zajmował już w innych sprawach (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 roku, w sprawie IV CKN 59/00, opublikowany w bazie orzeczeń Lex nr 533122; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1997 roku, w sprawie III CKU 7/97, opublikowany w bazie orzeczeń Lex nr 50764). Nie zmienia to faktu, iż w sytuacji, gdy strony przedstawiają kserokopie i nie kwestionują ich prawdziwości, a pozostałe dowody potwierdzają tego rodzaju „dowody”, istnieje możliwość poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych.

Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Stan faktyczny jest o tyle bezsporny, że strona pozwana nie kwestionuje, iż została zawarta umowa, dostarczony towar był zgodny z opisem, został wydany oraz nie zgłaszano zastrzeżeń do jego jakości (lub ilości). Pozwany nie kwestionował również wysokości należności wynikających z wystawionych faktur, a jedynie odnosił się do sposobu wyliczenia należnych odsetek ustawowych, sposobu spełnienia zasądanego świadczenia i domagał się nieobciążania go kosztami procesu. W zakresie dotyczącym sposobu obliczania wysokości odsetek ustawowych pełnomocnik powoda zmodyfikował powództwo w piśmie procesowym z dnia 4 sierpnia 2016 roku.

W tak ustalonym stanie faktycznym, po dokonaniu oceny dowodów, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie zważył, co następuje.

(...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości po modyfikacji dokonanej pismem procesowym z dnia 4 sierpnia 2016 roku.

Strony niniejszego postępowania zawarły w dniu 3 października 2014 roku umowę nr (...) na zakup i dostawę drobnego sprzętu medycznego na okres 12 miesięcy, poczynając od daty jej zawarcia. W ramach umowy strony postanowiły, że każdy pojedynczy pakiet będzie stanowił odrębne zadanie i powodowa spółka będzie dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie w oparciu o bieżące zamówienia opieczętowne pieczęcią (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) i podpisane przez uprawnione osoby. Zamówienia o numerach od 10 do 14 były wystawiane przez pozwanego odpowiednio w dniach 8 maja 2015 roku, 10 i 23 czerwca 2015 roku oraz 15 i 26 lipca 2015 roku i przekazywane powodowi.

Za dostarczony towar (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. wystawiała faktury:

1. w dniu 11 maja 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł płatną do dnia 11 sierpnia 2015 roku;
2. w dniu 22 maja 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 793,15 zł płatną do dnia 23 sierpnia 2015 roku;
3. w dniu 10 czerwca 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł płatną do dnia 13 września 2015 roku;
4. w dniu 25 czerwca 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł płatną do dnia 27 września 2015 roku;
5. w dniu 15 lipca 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 3429,22 zł płatną do dnia 14 października 2015 roku;
6. w dniu 29 lipca 2015 roku nr 15- (...) na kwotę 2041,20 zł płatną do dnia 29 października 2015 roku.

Zgodnie z §8 pkt 1 umowy nr (...) z dnia 3 października 2014 roku zapłata miała być dokonywana każdorazowo na podstawie faktur w terminie 90 dni od daty otrzymania faktury przez pozwanego i jej zaakceptowania. Pozwany nie zapłacił ceny za żadną z wystawionych faktur. Okoliczności te są bezsporne i niezaprzeczone przez pozwanego.

Umowa, którą zawarły strony jest w istocie umową sprzedaży uregulowaną przepisami art. 535 k.c. i następnych.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W sprawie nie był sporny pomiędzy stronami zarówno fakt zawarcia określonego stosunku prawnego, jak i niezapłacenie ceny za objęte umową, zamówieniami i dostawami, a w końcu fakturami produkty. Nie było sporu co do tego, iż pozwany szpital nie wywiązał się z obowiązku uiszczenia zapłaty na rzecz powoda kwot wskazanych w fakturach w terminach określonych w umowie. Zaznaczyć należy, że pozwany nie negował, że pozostawał w stanie opóźnienia z zapłatą świadczeń wynikających z umów zawartych z powodem, powodującym obowiązek zapłaty odsetek. Ograniczył się wyłącznie do zakwestionowania terminów płatności pięciu faktur, co z kolei doprowadziło do zmodyfikowania przez pełnomocnika powoda powództwa w określonym zakresie i w określony sposób.

Pozwany w toku postępowania nie uiszczył żadnych kwot tytułem spłaty niezapłaconych faktur, nie uregulowane pozostały również odsetki. W konsekwencji stwierdzić należy, że pozwany bezspornie nie wywiązał się z ciążącego na nim zobowiązania, tzn. nie spełnił świadczeń wynikających z umowy i poszczególnych faktur. Te zostały przez stronę pozwaną zaakceptowane, a (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) nie podniósł żadnych zarzutów formalnych i merytorycznych przeciwko żądaniom powoda.

W tym stanie sprawy zasadność żądania zasądzenia kwoty 16551,23 zł nie może budzić wątpliwości i w tym zakresie powództwo zostało uwzględnione.

Zarzut braku prawidłowości wyliczenia odsetek ustawowych stracił na aktualności wobec modyfikacji powództwa dokonanej przez pełnomocnika powoda pismem procesowym z dnia 4 sierpnia 2016 roku. Zgodzić należy się z pozwanym, iż pierwotnie powód nieprawidłowo wskazał termin płatności odsetek ustawowych.

Podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach stanowi przepis art. 481 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W zaistniałej sytuacji stosując do wyliczenia terminu zapłaty postanowienie zawarte w §8 pkt 1 umowy nr (...) z dnia 3 października 2014 roku przyjąć należało, iż zapłata za poszczególne faktury być dokonywana każdorazowo w terminie 90 dni od daty otrzymania faktury przez pozwanego i jej zaakceptowania.

Powyższe oznacza, iż w przypadku faktury:

1. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 12 sierpnia 2015 roku;
7. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 24 sierpnia 2015 roku;
8. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 14 września 2015 roku;
9. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 28 września 2015 roku;
10. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 15 października 2015 roku;
11. nr 15- (...) będzie to dzień następny po terminie płatności, czyli 30 października 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Za sytuację szczególnie uzasadnioną należy uznać taką, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny, spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane straty. W przypadku podjęcia tego rodzaju decyzji znaczenie ma stan sprawy w chwili zamknięcia rozprawy, a co do zasady przesądzające są okoliczności leżące po stronie pozwanego, jego sytuacja majątkowa, finansowa czy rodzinna, która czyni nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzonego świadczenia. Konieczne jest przy tym wyważenie interesu obu stron i należy mieć na uwadze sytuację wierzyciela (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 1998 roku, w sprawie II CKN 590/97, opublikowany w bazie orzeczeń Lex nr 1225358).

Odnosząc się do wniosku pozwanego stwierdzić należy, iż strona pozwana nie wykazała, by spełnienie świadczenia byłoby dla niej utrudnione, niemożliwe lub narażałoby ją na niepowetowane straty, chociaż sąd nie kwestionuje, że stan finansowy pozwanego jest ciężki. Nie sposób jednak z tego powodu przerzucać nie wierzyciela dodatkowych obciążeń, tym bardziej, że pozwany w dalszym ciągu nie reguluje należności wynikających z faktur.

Zgodnie z art. 108 §1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 98 §1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszej sprawie powództwo zostało uwzględnione w całości, a zatem stroną wygrywającą proces jest spółka (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L.. W tej sytuacji pozwany (...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) winien zwrócić powodowi poniesione koszty procesu, na które składają się:

- 828 złotych tytułem opłaty od pozwu;
- 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;
- 2400 złotych tytułem wynagrodzenia dla pełnomocnika reprezentującego pozwaną z wyboru (§6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 z późn. zm., który znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych; Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 z późn. zm.).

Łącznie daje to kwotę 3245 złotych, i taka też kwota została zasądzona od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L..

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nie znalazł podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 102 k.p.c.

W judykaturze przyjmuje się, iż przepis art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981 roku, w sprawie IV PZ 11/81, opublikowane w bazie orzeczeń Lex nr 8307). Ustawodawca przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzaniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Podkreślić należy, że sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to jego ocenie poddane jest przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępnie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (tak: Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 2 października 2015 roku, w sprawie I ACa 2058/14, opublikowanym w bazie orzeczeń Lex nr 1820933).

Trudna sytuacja materialna pozwanego nie może być jedynym wyznacznikiem, który pozwala stosować przepis art. 102 k.p.c., przy równoczesnym odstąpieniu od stosowania przepisu art. 98 §1 k.p.c.

Końcowo podnieść należy, że opłata od pozwu w niniejszej sprawie wynosiła 828 złotych, gdy tymczasem powód uiścił łącznie (207 złotych – k. 7; 621 złotych – k. 36 oraz 207 złotych – k. 78). Łącznie powód uiścił zatem 1035 złotych, co oznacza, że nadpłacona kwota wynosi 207 złotych.

W tej sytuacji, na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 z późn. zm.) zwrócono powodowi (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w L. kwotę 207 złotych, jako różnicę pomiędzy opłatą pobraną a opłatą należną.

Mając na uwadze powyższe rozważania i na podstawie powołanych przepisów Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie orzekł, jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie(...):

(...)

(...)

(...)